

Forelæggelse af Forslag til en Adresse, kunde meget vel — derom er jeg fuldkommen overbevist — have bidraget til at styrke Tillidsforholdet mellem Ministeriet og Rigsdagen. Man vil maaskee sige, at det dog er en noget egen Vej, gennem Udtalelse af Mangel paa Tillid at ville arbejde sig frem til Styrking af Tilliden. Alligevel troer jeg, at man ved nærmere Betragtning og ved Overveielse af Forholdene vil finde det at være den aldeles naturlige Vej. Naar et Ministerium og en Folkerepræsentation begge staae i samme Fædrelands høitbetroede Tjeneste, og begge have Kald og Forpligtelse til at arbejde frem imod det samme Maal, altsaa, begge trænge til hinanden indbyrdes, og nødvendigen maae ansee sig indbyrdes nøie forbundne, og det ene af disse Organer, uden nærmere at angive Grunden, slaer ind paa en anden Vej end den, begge Parter tidligere have gaaet med hinanden og anseet for at være den rette — og at der er skeet et Omflag i Ministeriets Politik, kan ikke nægtes, om end dette Omflag naturligtvis staaer i historisk Forbindelse med de foranliggende Begivenheders Gang —, saa vil det findes naturligt, om den anden Part standser noget stedsende, bliver betænkelig, og mener at mærke Uraad. Og, naar denne Part derefter henvender sig for at søge Oplysning angaaende den forandrede Stilling og angaaende det, der fremdeles forestaaer og nu skal søges iværksat, og den da hos den omslaaende Part møder enten Taushed og tilbagevisende Kulde, eller undvigende og forblommede Svar, saa vil det findes aldeles naturligt, at Beskyrning og Betænkelighed lidt efter lidt nærmer sig til og gaaer over til en Stemning af Mistillid. Naar nu dette er den beklagelige Stilling, hvori en Folkerepræsentation befinder sig over for et Ministerium, saa maa det ansees for ønskeligt og godt, at denne Stemning ligesom bliver udtalt. Det var jo muligt, at mangan Misforstaaelse kunde ligge til Grund for denne Stemning, som kunde blive opklaret og udjævnet ved Udtalelse fra begge Sider. Det er idetmindste Noget, som ellers ofte staaer til; og her, hvor en Folkerepræsentation staaer overfor et Ministerium, som er sammensat af Mænd, der tilhøre det samme Land, til-

høre den samme Nationalitet, hvor det dog er umuligt, at der skulde finde nogen væsentlig Modsatning Sted i Henseende til det, hvortil der skal stræbes hen, og naar Trykket udenfra synes at maatte kalde det gamle Ord i Minde, at det er ved Samdrægtighed, at smaa Stater skulle være, da synes der at kunne være alt Haab om og al Sandsynlighed for, at denne Forhandling kunde være bleven endt til begge Parter's Tilfredshed, kunde have tjent til at oprette det Forhold, som er det ene naturlige.

Jeg troer nu ikke, at det med Grund kan siges, at der fra Thingets Side er bleven stille Forlangender, som overskrider den rette Grænsse, som ikke burde kunne vente at have mødt en velvillig Imødekommen. Paa Det, der allerede er skeet, er der ikke her gaaet videre ind; der er ikke heller blevet trængt paa retfærdiggjørende Fremlæggelse af Actstykker med Hensyn til den tidligere Historie, uagtet al den Grund, der var til at antage, at den Tid, som efter Ministeriets egen Udtalelse var den rette til en saadan Fremlæggelse, nu var kommen. Man har i det Væsentlige indskrænket sig til det Forestaaende; og det er atter ikke her Meddelelse angaaende Forsatningsplanen, der er bleven forlangt, men angaaende Fremgangsmaaden, til Betyggelse for den danske Rigsdag af en tilbørlig — og, for at være tilbørlig, en betimelig — Medvirken ved Forsatningsplanen. Det kunde vel ogsaa synes ganske rimeligt, om der hos Ministeriet var opstaaet en Tanke om, at den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar d. A. maaskee ikke er affattet paa den allerheldigste Maade, idet der i den synes at være taget det alleromhyggeligste Hensyn til de Landsdele, hvorfra Oprøret er udgaaet, og til de Magter, som deels under og deels efter Oprøret have antaget sig disse Landsdeles Sag med Varme, hvormod der er taget overordenligt ringe Hensyn til det Folk, som har gennemført Kongens og Fædrelandets Sag imod Oprøret (Hør!). Det kunde synes rimeligt, om Ministeriet havde villet benytte den givne Leilighed til at søge at forebygge et saadant Skin, som et dansk Ministerium, ansvarligt for den danske Rigsdag, dog umuligt kan være ligegyldigt ved, benytte Leiligheden til at